

OBČINA RADENCI	
Prejeto:	24-08-2021
Sig.z.	Vred.
Številka zadevat	

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

II U 212/2021-8

Stušek		S.R.	8.9.2021
PREJETO	POŠLANO	PODPIS	
D A T U M	24.08.2021		
DL	AL	str. VV	

27.8.2021 pritožba
8.9.2021 pritožba t

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Mariboru, je v senatu, ki so ga sestavljale višje sodnice Violeta Tručl in mag. Andreja Veselič ter Nevenka Đebi kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke mag. Zorice Brajović Mensah kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **FRANC VUKAJČ**, Titova cesta ●, Radenci, zoper toženo stranko: **OBČINA RADENCI**, ki jo zastopa Župan, Radgonska cesta 9, Radenci, njega pa po pooblastilu odvetniška pisarna Stušek d.o.o. iz Celja,

zaradi **razpisa referendum**a,

o tožbi zoper obvestilo Župana Občine Radenci št. 031-0001/2021-22 z dne 20. 7. 2021 in **o zahtevi tožeče stranke za izdajo začasne odredbe**,

na seji dne 18. avgusta 2021

SKLENILO:

- I. Tožba se zavrže.
- II. Zahteva za izdajo začasne odredbe se zavrže.
- III. Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Župan Občine Radenci je izdal izpodbijano Obvestilo, s katerim je odločil, da se pobuda volivcem za razpis referendumu glede Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o imenovanju ulic, trgov in naselij v Občini Radenci, št. 031-0001/2021-13 z dne 30. 6. 2021 (v nadaljevanju Odlok), ki jo je na občinski svet Občine Radenci in župana Občine Radenci dne 13. 7. 2021 vložil Franc Vukajč, Titova cesta ●, Radenci, šteje na nedopustno.
2. Iz obrazložitve izpodbijanega obvestila izhaja, da je bila s sklepom št. 031-0004/2020 z dne 28. 8. 2020 imenovana tričlanska komisija, ki je vodila formalni postopek preimenovanja ulice v skladu s Poslovníkom občinskega sveta in pozitivno zakonodajo, in da je bilo med 2. 6. 2021 in 17. 6. 2021 objavljeno javno posvetovanje k predlogu Odloka, na katero so prispelle pripombe, o katerih je Komisija za vodenje postopka preimenovanja ceste veljavno odločala na redni seji in se opredelila do pripomb, kar je razvidno iz Zapisnika 6. redne seje komisije št. 031-0004/2020-87 z dne 18. 6. 2021. Ta zapisnik je bil poslan svétnikom občinskega sveta Občine Radenci kot gradivo za 22. redno sejo občinskega sveta za dne 29. 6. 2021, hkrati je bila z njim seznanjena širša javnost, saj je bil objavljen na spletni strani Občine Radenci. Občinski svet Občine Radenci je v skladu s Poslovníkom imel možnost podati pripombe na predlog Odloka ter podano zavrnitev pripomb, pa na navedeno ni imel pripomb oz. je Odlok v celoti brez pripomb potrdil.
3. Iz obrazložitve nadalje še izhaja, da je župan pobudo za razpis referendumu štel za nedopustno, ker navedena pobuda z dne 13. 7. 2021 vsebuje protiustavno vprašanje. Odlok namreč spreminja ime ulice, ki se je do sedaj imenovala Titova cesta, pri čemer gre za odpravo ustavne neskladnosti, saj je ime Titova cesta protiustavno. O tem je v podobni zadevi že odločalo Ustavno sodišče RS v zadevi opr. št. U-I-109/10 z dne 3. 10. 2011, v kateri je odločilo, da je poimenovanje ulice „Titova cesta“ neustavno. S preimenovanjem ulice gre za simbolni umik ter gesto neodobravanja nekdanjega režima SFRJ, saj so na sporni ulici potekale borbene aktivnosti za spremembo državne ureditve, osamosvojitve Slovenije, v kateri je prišlo celo do izgube življenja lokalnega prebivalca teh krajev. Prav tako so bili iz območja Občine Radenci prisilno izseljeni določeni prebivalci prav zaradi nekdanjega režima SFRJ in neposrednega ukaza Tita. Nadalje je treba upoštevati stališče, zavzeto v resoluciji Evropskega parlamenta z dne 2. 4. 2009 o evropski zavesti in totalitarizmu, kjer je poudarek predvsem na spominu in izkazovanju spoštovanja konkretnim usodam posameznikov, ki so v totalitarnih režimih, kamor sodi tudi komunistični režim pod vodstvom Josipa Broza Tita, na lastni koži izkusili kršitve človekovih pravic v kazenskih in drugih postopkih, oziroma sta jim bili zaradi protipravnega trpljenja bližnjih povzročeni huda žalost in bolečina. Oblastno poveličevanje komunističnega totalitarnega režima s poimenovanjem

ceste po voditelju tega režima je zato protiustavno. Kot izhaja iz resolucije Evropskega parlamenta z dne 19. 9. 2019 o pomenu evropskega zgodovinskega spomina na prihodnost Evrope (2019/2819 (RSP)) pa Evropski parlament poziva države članice, naj jasno in načelno izrazijo svoje stališče glede zločinov in agresivnih dejanj, ki so jih zagrešili totalitarni komunistični režimi in nacizem ter v točki 18. ugotavlja, da so v nekaterih državah članicah še ohranjeni spomeniki in obeležja, ki povečujejo totalitarne režime, kar vodi k izkrivljanju zgodovinskih dejstev o posledicah druge svetovne vojne ter k propagiranju totalitarnih političnih sistemov. Poimenovanje ulice je tako nedvomno akt, ki nosi visok simbol in pomen in izraža obliko simbolnega ravnanja javne oblasti, na kar nas poziva Evropski parlament. Izražanje vrednot, ki so nasprotne temeljnim ustavnim vrednotam, ne more biti v javnem interesu, presoja ustavnosti oblastnega ravnanja pa ni podvržena načelu sorazmernosti.

4. Zoper zgoraj navedeno Obvestilo je tožnik vložil tožbo v upravnem sporu zaradi zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja, zaradi zmotne uporabe materialnega prava in zaradi bistvenih kršitev določb upravnega postopka, in sicer 3. in 7. točke drugega odstavka 237. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP), saj se izpodbijana akta ne da preizkusiti, le-ta ne vsebuje bistvenih okoliščin, zaradi česar navedeni akt ni obrazložen. Navaja, da je z izpodbijanim aktom bilo odločeno procesno in vsebinsko nepravilno ter predstavlja grobo kršitev ustavno zavarovane pravice do referendumu, določene v 90. členu Ustave Republike Slovenije (v nadaljevanju Ustava) in 67. členu Zakona o lokalni samoupravi (v nadaljevanju ZLS) ter Zakonu o referendumu in ljudski iniciativi (v nadaljevanju ZRLI). Tudi Ustavno sodišče je v svojih odločbah št. U-I-2/21-28 in U-I-3/21-26 z dne 20. 5. 2021 zapisalo, da je „Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-5/19 sprejelo stališče, da je naknadni referendum o splošnem aktu občine temeljna in najpomembnejša oblika neposrednega odločanja občanov v lokalni skupnosti (12. točka obrazložitve), zaradi česar toženec tožniku, oziroma prebivalcem Občine Radenci tudi po mnenju Ustavnega sodišča RS krši temeljno in najpomembnejšo obliko neposrednega odločanja v lokalni skupnosti“.
5. Nadalje tožnik navaja, da ne držijo trditve tožene stranke iz obrazložitve, da so pri aktualnem postopku sodelovali trije člani komisije, pač pa sta to bila le dva člana. Dne 28. 8. 2020 je bila res imenovana tričlanska komisija, vendar pa je v decembru 2020 prišlo do ponovnega preimenovanja Titove ceste, čemur je sledila ponovna vložitev pobude, posledica vsega pa je bil ponovni upravni spor ter na tej podlagi izdana sodba Upravnega sodišča RS št. II U 20/2021-11 z dne 17. 2. 2021. Tožena stranka je kršila 47. člen ZLS, ki določa, da pobudnik o pobudi volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu pisno seznaniti občinski svet in pobudo predloži županu, če pa župan meni, da pobuda z zahtevo ni oblikovana v skladu s prejšnjim odstavkom, ali je v nasprotju z zakonom ali s statutom občine, o tem v 8. dneh po prejemu pobude obvesti pobudnika in ga pozove, da ugotovljeno

neskladnost odpravi v 8. dneh. Če pobudnik tega ne stori, se šteje, da pobuda ni bila vložena. Župan bi pred tem, ko je sprejel odločitev v Obvestilu, tožnika moral pozvati, da odpravi morebitno ugotovljeno neskladnost, česar pa toženec ni storil, zaradi česar je storil bistveno kršitev določb ZLS. Navedeni akt je tudi neobrazložen, ni utemeljen na nobeni zakonski podlagi, sklicevanje na resolucije Evropskega parlamenta pa je v predmetnem postopku popolnoma neumestno, saj te resolucije nimajo pravnega učinka, kot ga imajo npr. uredbe in direktive. Gre zgolj za neke javne izjave o določenem vprašanju. Tožena stranka se tudi neutemeljeno sklicuje na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-109/10, saj navedena odločba v obravnavani zadevi ni primerljiva, kar je bilo že večkrat poudarjeno s strani Ustavnega sodišča (odločbe št. U-I-228/20-8 z dne 1. 7. 2021 in št. U-I-2/21-9 ter U-I-3/21-10 z dne 21. 1. 2021), saj se poimenovanje ulice „Titova cesta“ ne uvaja na novo, pač pa je bilo poimenovanje Titova cesta v Radencih uvedeno (vsaj) že z Odlokom o imenovanju ulic, trgov in naselij v zdraviliškem kraju Radenci.

6. Tožnik v tožbi predlaga, da sodišče izpodbijano Obvestilo razveljavi in zadevo vrne istemu organu v ponovni postopek oziroma podrejeno, da izpodbijano Obvestilo odpravi.
7. Hkrati s tožbo je tožnik vložil tudi zahtevo za izdajo začasne odredbe, v kateri je predlagal, da sodišče zadrži izvajanje izpodbijanega Odloka, v točki 2 pa, da je tožena stranka dolžna zamenjati vse do sedaj že zamenjane napisane table ulic v Občini Radenci z imenom „Cesta osamosvojitve Slovenije“, zlasti ulično tablo v križišču s Kidričevim naseljem in Vrtno ulico ter ulično tablo v križišču Murske ulice in Ulice Ljuba Šercerja, nazaj z napisanimi tablam „Titova cesta“ v roku 24 ur od izdaje odredbe. V kolikor toženec ne bo ravnal tako, bo sodišče tožencu izreklo denarno kazen v višini 1.000,00 EUR, in če tožena stranka še vedno ne bo ravnala po odredbi sodišča, se bo toženi stranki izrekla ponovna denarna kazen, na tak način pa se bo postopalo vse dotlej, dokler seštevek denarnih kazni ne bo dosegel desetkratnika zneska izrečene denarne kazni. Tožnik tako zahteva izdajo tako odložitvene kot tudi ureditvene začasne odredbe.
8. Tožena stranka v utemeljitev zahteve za začasno odredbo navaja, da bo z nezakonito in preuranjeno objavljenim Odlokom, torej s samo izvršitvijo akta, prizadeta tožniku težko popravljiva škoda, saj je bilo grobo poseženo v njegovo temeljno, z Ustavo zagotovljeno in varovano človekovo pravico do referendumu, določeno v 90. členu Ustave RS in 67. členu ZLS in ZRLI. Zadržanje izvrševanja izpodbijanega Odloka tudi ne bo povzročilo škodljivih posledic, sploh ob upoštevanju dejstva, da za zadevno ulico poimenovanje Titova cesta velja že od leta 1979, z njegovo izvršitvijo pa bi lahko nastale vsaj upoštevene, dejansko pa velike posledice, če bi bila naknadno ugotovljena njegova protiuustavnost oziroma nezakonitost v zvezi s postopkom kršitev pravice do referendumu zoper navedeni

Odlok. V primeru razveljavitve izpodbijanega Obvestila v zvezi s predmetnim Odlokom, bi z njegovim nadaljnjim izvrševanjem nastali nepotrebni stroški tako za stanovalce, kot za Občino Radenci samo (plačilo menjave dokumentov, hišnih in uličnih označb ter dela, ki je za to potrebno). Tožena stranka pa je tudi v nadaljevanju postopala na nezakonit način, po sprejetju, objavi in uveljavitvi Odloka v decembru 2020 je namreč občinskim službam že podala nalog za odstranitev obstoječih napisnih tabel z imenom „Titova cesta“ in nameščanje tabel z napisom „Cesta osamosvojitve Slovenije“. S tem nastaja ne le škoda, ampak nevarnost kasnejše uveljavitve menjave napisnih tabel nazaj v „Titovo cesto“, saj so te zdaj že bile ali še bodo zamenjane. Tako sta bili do sedaj zamenjani dve ulični označbi, in sicer ulična tabla v križišču s Kidričevim naseljem in Vrtno ulico ter ulična tabla v križišču Murske ulice in Ulice Ljuba Šercerja. Vse je potrebno odpraviti tako, da je treba že postavljeno začasno odredbo razširiti z dodatnim predlogom zahtevka na odstranitev teh tabel. Tožnik utemeljuje začasno odredbo sicer na podlagi določb Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ) v zvezi z določbami Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1).

9. Tožena stranka je v odgovoru na tožbo prerekala navedbe iz tožbe in zahteve za izdajo začasne odredbe in se zavzemala za njuno zavrnitev. Ponovila je navedbe iz obrazložitve izpodbijanega Obvestila ter še v zvezi s predlagano začasno odredbo navedla, da je župan dne 14. 7. 2021 izdal sklep, s katerim je začasno zadržal izvajanje Odloka. Tožnik tako nima nobene pravne koristi, niti ne more izkazati nobene škode, ki naj bi mu nastala, glede na to, da je izvrševanje odloka z dne 29. 6. 2021 že zadržano.
10. Tožba in zahteva za izdajo začasne odredbe nista dopustni.
11. V obravnavani zadevi je predmet spora presoja zakonitosti izdanega Obvestila, s katerim je župan odločil, da je pobuda za razpis referendumu nedopustna, ker vsebuje protiustavno vprašanje, saj naj bi se po njegovem mnenju z Odlokom vzpostavilo ustavno stanje na način, da se bo „Titova cesta“ preimenovala v „Cesto osamosvojitve Slovenije“. Tožnik si s tožbo prizadeva uveljaviti ustavni pravici iz 44. in 90. člena Ustave, to je pravico do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev in pravico do referendumu v zvezi s sprejetim in objavljenim splošnim aktom občine.
12. Med strankama je nesporno, da je bil Odlok že objavljen v Uradnem glasilu slovenskih občin št. 36/2021 dne 2. 7. 2021 z začetkom veljavnosti 17. 7. 2021, dne 16. 7. 2021 pa je bil v Uradnem glasilu slovenskih občin št. 38/2021 objavljen še Sklep župana št. 031-0001/2021-18 z dne 14. 7. 2021 o zadržanju izvajanja Odloka, z začetkom veljavnosti sklepa 17. 7. 2021. Nedvomno je tako bil Odlok že objavljen, pri čemer pa župan nima pooblastila, da zadrži izvajanje splošnega akta, ki ga je sprejel najvišji organ lokalne skupnosti, to je občinski svet. Tega mu

ne daje niti 46. člen ZLS, na katerega se sklicuje v Sklepu o zadržanju izvajanja Odloka z dne 14. 7. 2021. ZLS namreč v tretjem odstavku 46. člena določa, da če je vložen predlog za razpis referendum ali je dana pobuda volivcem za vložitev zahteve za razpis referendum, *župan zadrži objavo* splošnega akta do odločitve o predlogu ali pobudi oziroma do odločitve na referendumu. Navedeno pomeni, da lahko *župan zadrži le objavo* splošnega akta po sprejetju le-tega s strani občinskega sveta, če je vložena pobuda za razpis referendum, nima pa pristojnosti, da bi posegel v veljavnost že objavljenega in uveljavljenega predpisa.¹ Izvrševanje objavljenega splošnega akta lahko v skladu s prvim odstavkom 39. člena Zakona o ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) zadrži le Ustavno sodišče RS, zato sklep župana z dne 14. 7. 2021 nima nobenih pravnih učinkov.

13. Nedvomno je torej, da sporni Odlok ne glede na zgoraj izdani sklep župana z dne 14. 7. 2021 velja, saj je bil objavljen v uradnem glasilu. To pa po stališču Ustavnega sodišča RS pomeni, da naknadni referendum o splošnem aktu občine, ki je že bil uveljavljen (torej sprejet in objavljen v uradnem glasilu, potekel pa je tudi vakacijski rok), ni več mogoč, ker predpis že velja. Ko je predpis uveljavljen, njegove veljavnosti ni mogoče razveljaviti z odločanjem na naknadnem referendumu, saj je lokalni referendum, kot je predviden v 46. členu ZLS, potrditveni (zavrnitveni) in ne razveljavitveni.² Pri naknadnem referendumu volivci namreč odločajo o splošnem aktu, ki ga je sprejel občinski svet, za njegovo uveljavitev pa so potrebni še razglasitev, objava in potek vakacijskega roka.³ Naknadni referendum tako izgubi smisel, če pred njegovo izvedbo splošni akt že velja, odločitev na takšnem referendumu pa zaradi tega nima nobene pravne veljave. Navedeno potrjuje tudi četrti odstavek 46. člena ZLS, ki med drugim določa, da v primeru, če je na naknadnem referendumu sprejeti splošni akt ali njegove posamezne določbe zavrnjene, *se splošni akt ne objavi*, dokler se ob upoštevanju volje volivcev ne spremeni.
14. Kot izhaja iz tožbe in tožbenega zahtevka, si tožnik v obravnavani zadevi prizadeva za uveljavitev ustavne pravice do referendum iz 90. v zvezi s 44. členom Ustave, s tem ko zahteva odpravo oziroma razveljavitev izpodbijanega Obvestila župana Občine Radenci, s katerim je ta tožnikovo pobudo za razpis referendum štela za nedopustno. Cilj predmetnega upravnega spora je torej doseči izvedbo naknadnega referendum zoper Odlok, ki ga je sprejel občinski svet. Vendar pa tega pravovarstvenega cilja, ki ga tožnik zasleduje s tožbo ni mogoče več doseči, saj je bil sporni Odlok že objavljen (potekel je tudi vakacijski rok dne 17. 7. 2021), župan pa nima pooblastil, da zadrži izvajanje Odloka. Če pa tožnik

1 Tako sklep USRS U-II-1/21 z dne 11. 3. 2021 (tč. 4 obrazložitve).

2 Tako odločbi USRS U-I-2/21-30, U-I-3/21-28 z dne 28. 5. 2021 (tč. 37 obrazložitve) in U-I-5/19 z dne 11. 2. 2021 (tč. 13 obrazložitve) ter sklep USRS U-II-1/21 z dne 11. 3. 2021 (tč. 4 obrazložitve).

3 Tako odločba USRS U-I-5/19 z dne 11. 2. 2021 (tč. 13 obrazložitve).

pravovarstvenega cilja s tožbo več ne more doseči, nima več pravnega interesa zanj, saj morebitni uspeh v tem upravnem sporu ne more pripeljati do izboljšanja njegovega pravnega položaja⁴ – to je do razpisa in izvedbe naknadnega referendumu.

15. Sodišče je zato tožbo zaradi pomanjkanja prave koristi oz. pravnega interesa tožnika v skladu s 3. točko prvega odstavka 36. člena ZUS-1 zavrglo.⁵ Iz tega razloga tudi ni presojalo zakonitosti odločitve, sprejete s strani župana v izpodbijanem obvestilu. Kljub temu sodišče ob tem pripominja, da ZLS županu ne daje pooblastil, da presoja ustavnoskladnost referendumskega vprašanja. Do tega se lahko opredeli le občinski svet, ki v primeru, ko meni, da je vsebina vložene zahteve za razpis referendumu v nasprotju z ustavo in zakonom, *lahko zahteva, da o tem odloči ustavno sodišče* (drugi odstavek 47.a člena ZLS). Ustavno sodišče RS je torej tisto, ki je pristojno za odločanje o tem, ali je referendumsko vprašanje podano v referendumski pobudi na lokalni ravni v skladu z Ustavo ali ne.
16. Sodišče pri tem še opozarja na stališče Ustavnega sodišča RS v zadevah USRS U-II-1/21 z dne 11. 3. 2021 in USRS U-I-5/19 z dne 11. 2. 2021, da je postopek sprejemanja splošnega akta občine, v katerem župan z razglasitvijo in *objavo sprejetega splošnega akta ne počaka petnajst dni od njegovega sprejetja* zaradi možnosti vložitve predloga za razpis referendumu oziroma pisnega obvestila o pobudi volivcem za vložitev zahteve za razpis referendumu, obremenjen s kršitvijo tretjega odstavka 46. člena ZLS in tretjega odstavka 153. člena Ustave. V takšnem primeru je pred Ustavnim sodiščem RS mogoče začeti postopek s pobudo za oceno ustavnosti in zakonitosti postopka, na podlagi katerega je bil splošni akt sprejet v skladu s tretjim odstavkom 21. člena in 24. členom ZUstS.⁶ Prav tako je v skladu s prvim odstavkom 39. člena ZUstS mogoče pri Ustavnem sodišču RS zahtevati zadržanje izvršitve splošnega Odloka, če so izpolnjeni zakonski pogoji. Pri tem pa lahko razveljavitev sprejetega Odloka v skladu s prvim odstavkom 48. člena ZLS v občini zahteva tudi najmanj pet odstotkov volivcev.
17. Ker ni podana procesna predpostavka za vložitev tožbe v tem upravnem sporu (pravni interes), je slednje tudi razlog za nedopustnost odločanja o zahtevi za izdajo začasnih odredb, ki se nanaša na zadržanje izvršitve izpodbijane odločbe in na začasno ureditev pravnega razmerja, ki je v zvezi z izpodbijanem aktom. Obstoj vložene tožbe je namreč po ustaljeni upravnosodni praksi procesna predpostavka za odločanje o predlogu za izdajo začasnih odredb, kar izhaja iz drugega odstavka

4 Tako Tako M. Dobravec Jalen, B. Domjan Pavlin, M. Faganel, P. Golob, E. Kerševan, A. Kmecl, R. Pirnat, N. Smrekar, T. Steinman, Z. Štucin in B. Žuber: Zakon o upravnem sporu s komentarjem, 1. knjiga, Lexpera, GV založba Ljubljana 2019, komentar k 36. členu, stran 243, tč. 8.

5 Tudi Ustavno sodišče RS je v zadevi U-II-1/21 z dne 11. 3. 2021 zavrglo zahtevo za oceno ustavnosti in zakonitosti zahteve za razpis referendumu o določenem odloku občine, ker je navedeni odlok že bil uveljavljen.

6 Tako sklep USRS U-II-1/21 z dne 11. 3. 2021 (tč. 6 obrazložitve) in odločba USRS U-I-5/19 z dne 11. 2. 2021 (tč. 17 obrazložitve).

32. člena ZUS-1.⁷ Ker je sodišče s tem sklepom tožnikovo tožbo zavrglo, ta procesna predpostavka ni več izpolnjena in tako ni več pogojev za meritorno odločanje o predlagani začasni odredbi. Sodišče se zato tudi ni ukvarjalo s presojo morebitne škode kot predpostavke za izdajo začasne odredbe. Nujna posledica odvisnosti instituta začasne odredbe od procesne usode tožbe je namreč ta, da lahko tožnik doseže obravnavo predlaganega ukrepa samo, če mu to uspe glede tožbe.⁸

18. Razen tega bi lahko upravno sodišče v skladu z drugim odstavkom 32. člena ZUS-1 zadržalo le izvršitev izpodbijanega akta (to je v obravnavani zadevi Obvestila župana z dne 20. 7. 2021, ki pa tudi sicer zaradi narave odločbe nima lastnosti izvršljivosti), ne pa tudi sprejetega in objavljenega splošnega akta občine (Odloka), kar kot je bilo obrazloženo, lahko stori le Ustavno sodišče RS na podlagi 39. člena ZUstS. Tudi iz tega razloga je predlagana začasna odredba nedopustna.
19. Po obrazloženem je sodišče zavrglo tudi zahtevo tožnikov za izdajo začasne odredbe v skladu z 32. členom ZUS-1 v zvezi s smiselno uporabo 4. točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1.
20. Odločitev o stroških postopka temelji na četrtem odstavku 25. člena ZUS-1.

PRAVNI POUK:

Zoper točko I. in III. izreka tega sklepa je dovoljena pritožba v roku **15 dni** od vročitve. Zoper točko II. Izreka tega sklep pa je dovoljena pritožba v roku **3 dni** od vročitve. Pritožba se vloži priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke.

Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožbo se lahko vloži le po osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče pritožbo kot nedovoljeno zavrže (drugi

7 Drugi odstavek 32. člena ZUS-1 določa, da sodišče na tožnikovo zahtevo odloži izvršitev izpodbijanega akta do izdaje pravnomočne odločbe, če bi se z njegovo izvršitvijo tožniku prizadela težko popravljiva škoda. Tretji odstavek 32. člena ZUS-1 pa določa, da lahko tožnik iz razloga iz drugega odstavka 32. člena ZUS-1 zahteva tudi izdajo začasne odredbe za začasno ureditev stanja glede na sporno razmerje, če se ta ureditev, zlasti pri trajajočih pravnih razmerjih, kot verjetno izkaže za potrebno.

8 Tako sklepi VSRS I Up 88/2020 z dne 5. 8. 2020, I Up 18/2020 z dne 19. 2. 2020, I Up 166/2019 z dne 9. 10. 2019 in I Up 72/2016 z dne 30. 3. 2016 ter sklepa UPRS IX U 208/2010 z dne 9. 11. 2010 ter I U 2321/2018-2 z dne 20. 11. 2018.

odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).
Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (tretji odstavek 105. a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Maribor, 18. avgust 2021

Predsednica senata:

Violeta Tručl, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirkom
Podpis pristojne sodne osebe:

